

Sygn. akt I CSK 591/16

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa A. S.
przeciwko G. S.
o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 marca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 30 marca 2016 r., sygn. akt VI Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 30 marca 2016 r., sygn. akt VI Ca [...] powódka A. B. S. oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., tj. oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Odwołując się do treści wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stwierdzić należy, że nie zostały przez skarżącą przedstawione wystarczające motywy pozwalające na uznanie, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Podkreślić bowiem należy, że wyróżniona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zachodzi wtedy, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Tych elementów nie można przypisać przedstawionemu przez skarżącą

uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej. „Ważne powody” uzasadniające ustanowienie rozdzielności majątkowej stanowią te okoliczności, które powodują, iż w sytuacji konkretnego małżeństwa istniejąca wspólność majątku nie służy dobru drugiego małżonka, a także rodziny. Ocena występowania tej podstawy ustanowienia rozdzielności majątkowej małżonków ma zatem charakter zindywidualizowany w tym znaczeniu, że musi opierać się ona na konkretnych okolicznościach faktycznych stwierdzonych przez sąd w toku postępowania. Kwestionowanie przez skarżącą w skardze kasacyjnej przyjętej przez Sąd drugiej instancji oceny występowania wyrażonej w art. 52 § 1 k.r.o. przesłanki ustanowienia rozdzielności majątkowej między małżonkami w swej istocie stanowi niedopuszczalną ze względu na brzmienie art. 398³ § 3 k.p.c. próbę kwestionowania ustaleń faktycznych i oceny dowodów przyjętych przez Sąd drugiej instancji jako podstawa orzekania w sprawie, o czym świadczy to, że oprócz zarzutu naruszenia art. 52 § 1 k.r.o. w skardze zawarto niedopuszczalny zarzut naruszenia art. 233 § 1 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. dotyczący zarówno oceny dowodów, jak również dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych. Należy jednocześnie podkreślić, że podstawą oceny zasadności podniesionego w skardze kasacyjnej zarzutu naruszenia prawa materialnego są tylko ustalenia faktyczne Sądu drugiej instancji, nie zaś ustalenia, które - zdaniem strony skarżącej - powinien był poczynić Sąd rozpoznający apelację.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

jw